

թեքէն և ասիկայ անմխանիլի է, և ան-
ուրանալի :

Եթէ խորհիմք կուսանիմք ոյն տ-
մեն բաները ինչ որ մենք չեմք գիտեր,
և ինչ որ ճշմարտութիւններ են, եթէ
ուսանիմք, ինքնաբերաբար կը ստիպ-
ուիմք սիրելու, եթէ սիրեմք կը միա-
նամք, եթէ միանամք՝ կը գործեմք :

Եթէ միանամք և գործեմք խորհըռ-
դով, մեր ուժը անընկձելի է և մենք
ամենալզր, յետ այնորիկ միտպէս և
հաւասարապէս ամենքս աղատ եմք և
ամենքս հաւասար, հետեւաբար փո-
խանակ բռնապիտին արդարութեան
օրէնք կը թագաւորէ, ամենուս վրայ
հաւասարապէս իշխելով:

ԽՈՐԵՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ

ԿԻՍԱԿԻԷՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՀԱՅՈՑ

Ի ԳԻՒՂԻՆ ԷԼԻ ԻՐ ԷՀ

ՀԱՏԱՔՔԻՐ Ճանապարհորդներէն
կը լսուէր, որ Երուսաղեմէն ՚ի Հիւ-
սիս, երկու ու կես մղոն կամ երեք
ժամ հեռաւարութեամք, Եապաւսի
Ճանապարհին վերայ, Ելքիրէհ, ըստ
Ա. Գրոց, Բէերօթ գիւղի մէջ, կի-
սաւէր եկեղեցի մի կայ, որ հայերէն
արձ սնագրութիւններ ունի, բայց
հիմնաւոր արդիւնք չը կար :

Եերկայ ամսոյս մէջ խորհրդակ-
ցութեամք եւ ընկերակցութեամք
հարցաւէր միաբան եղաքար ումանց գր-
նացինք յիշեւալ Ելքիրէհ գիւղն և տե-
սանք կիսաւէր եկեղեցին, որ շինուած
է յիշեւալ գիւղն բարձրաւանդակին
վերայ, որոյ զջակային կը գտնուին տե-

ղական Վարար շինականաց տուներն :
Եկեղեցւոյ երեք սեղաններն մինչեւ
ցկամարն և հիւսիսային ու հարաւառ-
յին պատերն տակաւին կանգուն են,
իսկ արեւմունքան կողմն, ուր գտնիլ-
ւած է նախագաւիթմն, բոլորովինքա-
կուած է և նոր ժամանակներու բան
ջարեղինաց պարտիզի հասարակ պա-
տով պատուած : Եկեղեցին գրեթէ
քառակիուսի ձեւ ունի, 34 մետր եր-
կայնութեամբ եւ 20 մետր լայնու-
թեամբ : Եկղաններու և հարաւային
ու հիւսիսային կանգուն մնացած պա-
տերու քարերէն կ'երեւի յայանապէս,
որ եկեղեցին շինուած է խիստ լնտիք
ճաշակաւ, ընտիր տեւական և սրբա-
տաշքարերով, սիւներով և խոյակնե-
րով, ունեցած է երկու մեծ գմբէթ
միջովոյրին և աւագ խորանին վերայ
և թերեւս երկու փոքր գմբէթ երկու
փոքր խորաններուն վերայ, թէ և թը-
ւական չը կ'ոյ, բայց հնագիտական
հետազոտութիւնն ցցց կը տայ, որ
աւելի քան ութ կամ եօթն հարիւր
տարուան չէնք է, և եթէ ոչ յառաջ,
անշուշտ մեր Խութենեան թագա-
ւորական հարասութեան ժամանակ
շինուած է : Եկեղեցւոյ միջնավայրն
հողով լցուած է, այնպէս որ հողն սե-
ղաններու լըւսամանւներուն հասած է
և բեմերն ծածկած :

Քանի մի հատ հինօրեայ նունենի-
ներ կան եկեղեցւոյն մէջ, որով եւ
յայտնի է թէ երկար ժամանակէն ՚ի
վեր վլած է, Հարաւային սրաամն
վերայ, ուր նունենի մի յեցած է, կայ
արձանագիր, մեծաւ մասամբ անվեր-
ծանելի, երկու հարիւր տարի առաջ
փորագրուած, Պիտրոս անունն վար-
դապետի ձեռամբ, որ թերեւս իբրև
ճանապարհօրդ անցնելով և հայկա-
կան հնութիւն նշանակած իւր անու-
նըն քանդակած է, ինչպէս սովորու-

Ծիւն է հնասիրաց իրենց անունն աեւ սած տեղւոյն վերաց նշանագրել։ Առագ խորանին կամարկապ կիսագոտ ու ոյն վերաց եւս հայկական դրերու հետքեր կը նշմարուին, բայց եղծուած լինելով չեն կարգացուիր :

Տեղական աւանդութեան նայեւ լով եկեղեցին շնուած է այն տեղւոյն վերաց, ուր մեր Փրկիչ ծնողքն նշմարած են, որ Մանուկին իրենց հետ չեն, այլ մնացած է Աստվածածին Տաճարի հին օրինաց ուսուցիչներուն կամ վարդապետներուն մէջ։ Այս Աւետարանական խորհրդաւոր յիշատակին յարատեւ պահպանելու համար շնուած է եկեղեցին, որ ամեն մատամբ հոյակապ է, իւր նուիրական հոյակապ յիշատակին համեմատ :

Ով որ Հայատանի մէջ շրջադաշտած է և կիսաւեր վահերերն ու եկեղեցիներն աւսած, առաջին նոյնուածքով կարող է վկայել, որ Ավելի է գիւղի եկեղեցին Հայկական եկեղեցի է և Պաղէստինի մէջ նշանաւոր Հայկական հնութիւն, ինչպէս է Զիթենեաց լերան վրայ գտնուած հնութիւններն Ուուսաց ձեռամբ, որ Զադարու Հայ-Նախարարական ճոխութեան սրանչելի մնացորդ է :

Օարմանալի է, որ Պ. Ա. Առեւ, իւր «Ելեզիս Ա. Երիկ» անուն տեղագրական գործոյն մէջ, առանց որ և իցէ հոււանական գրաստի, յիշեալ եկեղեցւոյ շնութիւնն Խաչակրաց կը նայէ, գոնէ ըստնկատելով, որ եկեղեցին բնաւ լատինական ձեւ չունի :

Խաչիս կ'երեւի սոյն մէծագործ յիշատակարանաց մնացորդներէն, Հայք ՚ի հնութիւնն մէծ գաղթականաւթիւն ունեցած են Ա. Երկրին մէջ և իշխանական մէծ աղդեցութիւն, որ արհաւրալով գարերուն մէջ միշոյ գտած են այսպիսի հոյակապ տաճարներ կա-

ռուցանել։ Աւանդութիւն կոյ Ավելի է գիւղի Արար բնակչաց մէջ, որ ովոր յիշեալ եկեղեցւոյ քարերէն բանդած և տարած է, ընտանեկան մէծ վիսաներ կրած է, և թերեւս սցն աւանդութեան չնորհիւ է, որ բնակչքը եկեղեցւոյ կանդուն պատերն չեն կործաներ և քարերն ուրիշ շնութեանց համար գործ ածեր :

Տարակցս չը կոյ, որ սցն տիտուր աւերտունին խոր տպաւորութիւն ըրաւմեղ վերաց և գրեթէ ամենեքեանքս զգածեալ եւ յարտասուս շարժեալ թողինք զայն և դարձանք Աշրուագ զէմ:

ԿԵԴՐՈՒԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

ՌՈՒԲԻՆԵԱՆ ԲՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

ՅԵԴԵՍԻԱՑ

Ռուբինեան Ընկերութեան Վարժարանի Տեսչութիւնն քանի մի ձառներ և տաղաջափութիւններ զգած է Խմբագրութեան՝ տպագրելու համար ինչպէս կ'երեւի, զիկուած զրութիւններէն, բոււականին ջանք և աշխատանք կը լինին յիշեալ վարժարանի յառաջադիմութեան համար, որոյ մնան գոհութեան արժանի է Առուբինեան Ընկերութիւնն ։ Վասն որոյ և մեք ՚ի խրախոյս և ՚ի քաջալերու թիւն նորին, զիկուած տաղաջափութիւններէն կը հրատարակեմբ ահաւ հետեւեալի :